

721 1. Beh. af Lovf. om en forandret Affatt. af §

da, at der efter det da forelagte Lovforslag skulde have været 36 Forsremmelser til Oberst — der var ganske vist forudsat et noget større Antal Oberster, end der er i den nuværende Forordning — men at der i de sidste 6 Aar kun har været 32 saadanne Forsremmelser. Endvidere har det vist sig, at der efter Forslaget af 1873 skulde have været 66 Forsremmelser til Kapitain i Jod-folket, og at der i de sidste 6 Aar netop har været 66 saadanne Forsremmelser, at der for Artilleriets Vedkommende skulde have været 12 Forsremmelser, men at der har været 15, at der for Ingenieurkorpsets Vedkommende skulde have været 6 Forsremmelser, men at der har været 7, og at der for Artilleriets Vedkommende skulde have været 18, men at der kun har været 10. Sagen har altsaa været den, at Virkningen omtrent har været eens, naar man undtager et enkelt Vaaben, nemlig Artilleriet, hvor der har været langt færre Avancementer, end der vilde have været, dersom det Forslag, som jeg nævnte, havde været gjældende. Ethvert af de to Systemer, Aldersgrændesystemet og Systemet med det ved Lov fastsatte Antal af Forsremmelser, har sine Fordele og sine Ulemper. Det er ganske vist, at Aldersgrændesystemet er blindt, hvormod det andet System kan være seende; men paa den anden Side kan det ikke skjules, at Aldersgrændesyste-met vistnok saavel er bedre for Landen i Hæren som mere almindelig over for Individierne. Det er nemlig altid en haard Stjæbne for den, der entlediges af Tjenesten, pludselig at blive tagen ud af en Virksomhed, som han har havt Kier, og bragt paa flattere finansielle Bilkaar, hvor-hos der, naar Entledigelsen ikke finder Sted i Følge et særligt Lovbud, meget let paatrykkes den Vedkommende et Stempel, som er ham ubehage-ligt, som flaber Bitterhed hos ham og hans Nær-meste, og som gjør det vanskeligt for ham at bane sig en anden Vej for Næsten af sit Liv. Smidderid vil jeg for mit Vedkommende, naar vi komme til at staa overfor Spørgsmaalet om den endelige Revision af Hærløven, kunne gaa med til hvilketsomhelst af disse to Systemer under Forudsætning af, at der til hvert af disse Systemer søies det, som jeg anser for at være det nødvendige Korrektiv. Sammen med Alders-grændesystemet er der i den nuværende Ordning det særlige Forhold til Stede, at Ansvaret med Hensyn til Personernes Vedkommelse er udstykket i en saadan Grad, at det kan findes allevegne og

129 i L. om Hærens Ordn. af 6. Juli 1867. 722

derfor i Virkeligheden interomhelst Sted fin-des. Krigsministeren er bunden ved de forskjel-lige militære Myndigheder i den Grad, at selv om han ønsker det, vil det ikke altid være ham mu-ligt at kunne faae gjennemført — for at tage et Exempel — et ensartet System for Vedom-melsen i enhver af Hærens Vaabenarter, hvilket jo er et Forhold, som i Virkeligheden maa be-tragtes for at være lidet stemmende med Hærens Lær. Men ogsaa med Hensyn til Systemet med det ved Lov fastsatte Antal Forsremmelser maa jeg anse det for nødvendigt, at Forholdet, hvor de større Afstedigelser kunne træffe Individierne saa haardt, ikke ordnes paa en saadan Maade, at de i høj Grad vælgende Forhold i Krigsbestyrelsen, hvor- under vi lide, ogsaa komme til at indvirke herpaa. Naar der i 5 Aar er 5 Krigsministre, saa er det jo netop klart, at jo mere samvittighedsfulde de ere, desto mere vilde de være tilbøjelige til at gjøre deres egne Ansuelser gjældende, og desto større Værling vil der være i Ansuelserne om Principet for Afstedigelserne. Det vil derfor, naar man skal gaa ind paa dette System, efter min Opfattelse være uundgaelig nødvendigt, at der, saaledes som forudsat i Lovforslaget fra 1873, under Krigsministeren, men over samtlige Hærens Afdelinger, er en kommanderende General tilstede, som staar i et stadigt og direkte Forhold til samtlige Hærens Afdelinger, og som kan faste den Kontinuitet til Stede, som det er umuligt at be- vare for de vælgende Krigsministre, samt den Sikkerhed for Personerne, som vi være uund-gaaelig nødvendig, naar ikke Lov og Misnøie skal komme ind iblandt dem. Men jeg vil derhos sige, at ethvert af disse Systemer endnu behøver et yderligere Korrektiv, nemlig en væsentlig For-bedring af de nuværende Lønningsforhold for Hærens Befalingsmænd og de deraf følgende Pen-sioneringsforhold. Det er jo klart, at det ikke noget andet Sted bydes Statens Embedsmænd og ingen andre Steder overhovedet maatte bydes Mennesker det, at de uden Jæil fra deres Side som 42-aarige blive reeve ud af deres Stilling og blive reducerede til at faae 800 Kr. om Aaret at leve af, eller at de som 52-aarige, hvor de sidde med Suktru og en stor Stede af Børn, Børn, som skulle opdrages, tvinges ned til med alle disse at skulle leve hver Dag af et Beløb lig de Tre-dalers-Diæter, om hvilke de Rigsdagsmænd maa erkjende, at vi ikke kunne komme ud af det med til Livel i en By. Det er Forhold, der ikke finde